Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

www.noulierusalim.ro www.noulierusalim.info www.noul-ierusalim.ro

337

se distribuie gratuit

editura Ro-Emanuel 2026

Această revistă cuprinde Cuvântul lui Dumnezeu, transmis și auzit de cei stătători ai Mănăstirii Noul Ierusalim, Puricasa,

mai - iunie 2026

CSNI

Grafica revistei: Marian Zidaru

Cuvântul lui Dumnezeu

Am făcut facerea cea văzută și pe om pentru ea, și pe ea pentru om, ca să am cum să-Mi dăruiesc iubirea și să Mă fac cunoscut. Mi-e dor mereu, Mi-e dor să am cum să-Mi arăt iubirea și ființa iubitoare, dar omul Mă leapădă pentru iubirile lui, pentru voile lui, pentru mintea lui, în care s-a ascuns cu cele furate din cer și se laudă că nu este Dumnezeu în afară de el, iar Eu rămân cu dorul după el, după mângâierile care am voit să se așeze între Mine și el la facerea lui, și ca să-L poarte el pe Dumnezeu cu el, iar Eu să-l port pe el, așa cum este între Mine și Tatăl și așa cum am spus Eu acum două mii de ani pentru cei ce sunt ai Mei.

pagina 9

În acest număr:

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Înălțării Domnului

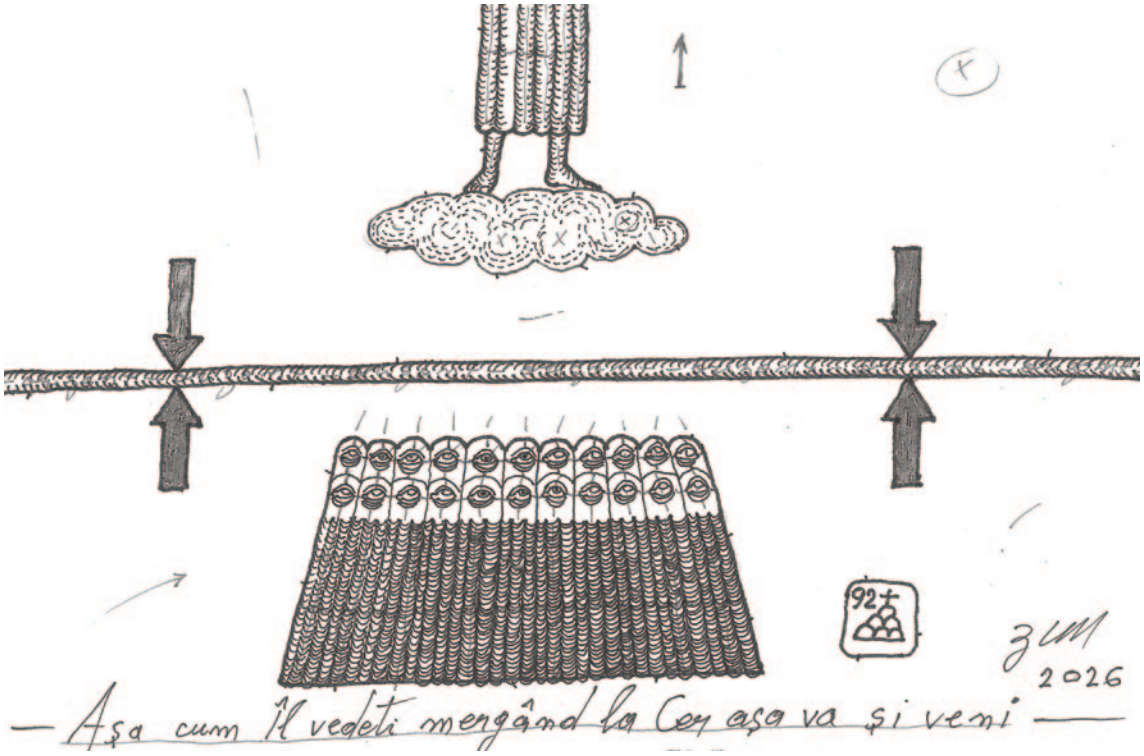
Sunt cu voi, și voi fi cu voi până la sfârșit, o, așa le-am spus acum două mii de ani ucenicilor Mei în ziua când M-am înălțat la cer de lângă ei, și când ei Mă priveau până ce un nor s-a ivit și M-a ascuns din ochii lor.

O, fiilor, sunt cu voi și voi fi cu voi până la sfârșit și Mă port cu norii deasupra voastră, așa cum cei doi bărbați îmbrăcați în alb au stat înaintea celor ce Mă priveau când M-am înălțat la Tatăl și cărora ei le-au spus: *«Astfel va și veni Iisus iarăși, precum L-ați văzut înălțându-Se»*. O, așa vin, așa Mă port și azi, așa sunt cu voi și așa vă grăiesc, căci voi Îmi sunteți popor pregătit de Mine ca să-Mi fiți gazdă de primire la întoarcerea Mea, o, și am așteptat două mii de ani să vină această vreme și a venit, și se împlinește în mijlocul vostru această Scriptură, și tainic lucrez cu voi și vă țin în taina aceasta și-Mi lucrez venirea și așa sunt cu voi, iar această Scriptură împlinită în zilele Mele cu voi n-o pricepe mai nimeni din cei ce o aud pe ea și împlinindu-se ea, o, și nu pricep cei cărora le es-

te împărțită această vestire măreață, nu pricep căci așa este scris, dar venirea Mea se scrie pe pământ cuvânt cu cuvânt și vă am pe voi scriindu-Mi cuvântul și grăindu-l și împărțindu-l peste tot și bătând el la ușa celor mari și mici, robi și slobozi, credincioși și necredincioși, o, și nu pricepe mai nimeni taina Mea cu voi, taina în care Eu, Domnul, vă acopăr pe voi ca să vă poată vedea pe voi cei cărora Mă împărțiți și-Mi vestiți peste pământ cuvântul gurii Mele, venirea Mea pe pământ cuvânt, fiilor, căci ce, oare, ar fi dacă nu v-aș acoperi în taina Mea pe voi, și cine v-ar putea privi dacă nu v-aș tăinui, o, fiilor?

Pe vremea când am stat pe pământ cu cuvântul prin Moise înaintea poporului Israel, îl țineam pe Moise în taina Mea așa cum vă țin acum pe voi, căci el lua din gura Mea și vestea poporului cuvântul Meu și îl călăuzeam pe Israel purtându-Mă în nor înaintea lui, o, dar și-a pierdut acel popor pe cale statornicia și credincioșia, după ce s-a lăsat biruit de păcat și de idolii vremii de atunci ai popoarelor din calea lor spre Canaan, și omul este slab cu iubirea de șapte mii de ani, de la începutul Meu cu el și până azi, o, fiilor, iar Eu suspin și tot suspin și tot caut la inima omului ca să găsesc smerenie și duh blând în om și să-l fac cumva să Mă cunoască și să Mă primească de Păstor al său și să-și desfacă inima pentru Mine ca să-l păstoresc și să-l așez la masă cu Mine apoi și să-i dau de la Mine și să vin la el să-Mi fac sălaș, precum este scris să lucrez cu omul, numai să creadă el că Eu vin iarăși, că vin așa cum M-am înălțat de lângă ucenici, și când Moise și Ilie s-au arătat lor cu trupul și le-au spus că Mă voi întoarce, o, și iată vremea și de aceea vin!

O, pace vouă, fiilor, la masa Mea cu voi în zi de praznic de înălțare a Mea la Tatăl, după ce Mi-am sfârșit pe pământ lucrarea Mea de atunci, și pentru care venisem între oameni în vremea aceea!

O, fiilor, sunt plini de fior sfânt și de uimire sunt cuprinși însoțitorii Mei cu care vin din cer la voi când vin să-Mi las cuvântul în cartea Mea cea de azi și să fie el pus pe cale ca să meargă Domnul de la margini la margini cu

slava cuvântului Său, precum este scris, căci trebuie să înnoiască totul Evanghelia cuvântului gurii Mele din vremea aceasta.

Lucrez cu cei necredincioși cu mersul cuvântului Meu și Mă folosesc de calea pe care merg și ei să ajung și la ei, o, și nu știu aceștia ce fac Eu, căci Eu lucrez tainic și Îmi fac din ei slujitori Mie și nu știu ei aceasta. Lucrez cu multă taină lucrarea Mea cea de azi, numai să vă am pe voi ca să-Mi scrieți cuvântul venirii Mele, o, fiilor. Stau tot într-o uimire cei din cer când văd ei cât lucrez de minunat cu voi între cei de pe pământ atât de necredincioși și depărtați de Dumnezeu și de calea dreptății lucrurilor toate și a luminii care lucrează tainic și descoperă pas cu pas mersul Meu cel tainic de la cer la pământ, și pe pământ din loc în loc apoi cu slava cuvântului Meu.

O, sunteți scumpi celor din cer, fiilor. Cereți-le sprijin în lucrarea voastră cu Mine și bucurați-i să poată lucra pentru Mine cu voi și pentru voi cu Mine, căci așteptarea lor e lungă și își doresc răsplătirea și răscumpărarea și deplina lor înviere și ridicare spre mărturisire, căci scris este despre cei din morminte că aud și ei glasul Meu când el lucrează și se binevestește și până la ei dacă așa este scris.

Toate cuvintele rostite de Mine pe pământ între oameni, toate se împlinesc și-și dovedesc adevărul lor dumnezeiesc, o, și nu va mai fi necredință. Un picuț de timp mai este până ce necredința va fi alungată dintre oameni, căci vor sta toți față în față cu cuvântul Meu cel împlinit, o, și știu ei Scripturile, că le-au citit și le citesc ca să le știe și cei prea mult păcătoși, așa cum le știau samarinenii când a fost să Mă descopăr lor la fântâna lui Israel și Mă mărturiseau ei apoi celor necredincioși mari și mici, și au făcut ei aceasta cu prețul vieții lor și au fost adăugați mărturisitorilor Mei din vremea aceea de necredință a celor ce știau de Dumnezeu, dar nu-L voiau peste ei Stăpân și Domn, căci așa este omul, bietul de el, și se vrea mare mereu din pricina păcatului de care este biruit, și pentru care omul nu poate să stea de partea lui Dumnezeu cu credincioșie, chiar dacă știe și crede el în Dumnezeu.

Fiilor, fiilor, scrieți acum în cartea Mea cea de azi cu voi binecuvântare multă și mare pentru intrarea cuvântului Meu mărturisitor în casa cea de sus a neamului român, și cu care Mă vestesc de pe înălțimi cu istoria venirii Mele pe pământ cuvânt vreme de șaptezeci de ani pe vatra neamului român, căci în anul 1955 Mi-am început trâmbițarea acestui cuvânt prin trâmbiță pregătită de Mine ca să-Mi las cuvântul scris pe pământ, o, și a mers calea cuvântului Meu până azi, și s-a scris acum un an serbarea celor șaptezeci de ani de cuvânt deasupra pământului român, și Mă vestesc acum de pe înălțimi cu acest timp al cerului pe pământ lucrând, și așa se adevărește tot ce am vestit Eu, Domnul, prin cuvântul Meu în această vreme măreață, cerul pe pământul român lucrând, și Domnul cuvântând peste acest plai binecuvântat și la sfârșit de timp ca și la începutul facerii lumii, când din lutul acestui pământ am luat cu mâna și l-am zidit pe om și, suflând peste el duh de viață, am fost atât de fericit în ziua aceea, și atât de odihnit o clipă apoi, până ce omul zidit de Dumnezeu s-a voit liber și n-a mai stat mic și n-a mai avut pe Domnul de Stăpân al său și a dat de peste el pe Făcătorul său.

O, a venit însă vremea să se așeze toate și să vadă cerul și pământul ce este Dumnezeu și ce este omul și să lucrez Eu, Domnul, înnoind și îndreptându-le pe toate câte omul le-a clătinat din pricina duhului lui de mărire deșartă, dacă nu i-a plăcut cinstea pe care i-o dăduse Dumnezeu la facerea lui din lutul pământului român.

Iar și iar binecuvintez locul în care Îmi sunt așezate spre vedere cuvântul și mărturiile acestui timp de când Eu, Domnul, am venit și vin pe pământul român cuvânt grăit și scris ca să-l împlinesc apoi, căci mai întâi rostesc, și apoi împlinesc.

Binecuvintez pe martorii Mei și ai cuvântului Meu între Mine și cei necredincioși de pe pământ, dar cu care, iată, lucrez cu și fără voia lor, cu și fără știrea lor tainele lui Dumnezeu așa cum sunt ele scrise să se împlinească și să vină la vedere după atâta vreme de vestire a lor.

Fiilor, fiilor, duh de umilință să avem, căci Tatăl lucrează prin Fiul Său și prin voi și

între voi, și numele Meu se cheamă *Cuvântul lui Dumnezeu*, cuvântul cel de la început, și prin care s-au făcut toate, cerul și pământul și omul, și iată, toate se fac iarăși, căci trebuie înnoirea a toate, și lucrăm tainic și grăim cu cuvânt de taină ca să fie priceput prin împlinirea lui apoi, și iată ce mare împlinire a cuvântului Meu, găzduit la sfârșit de timp în ograda românească, la români, o, fiilor, și toate se lucrează minunat prin puterea pe care Tatăl Mi-a dat-o în cer și pe pământ după ce am biruit prin cruce moartea și iadul și lumea toată, și de când numele Meu mare a despărțit veacurile în două, veacul de până la Hristos și veacul de după Hristos, și numai Eu am acest nume mare și minunat în cer și pe pământ, și numai Mie se pleacă toate la timpul lor cel scris în Scripturi să se împlinească.

O, sunt cu voi și voi fi cu voi până la sfârșit, fiilor, și sunt cu începutul cel nou cu voi în lucrare, și duhul umilinței să ne fie mult și mare, căci Tatăl lucrează minunat în vremea aceasta a Mea cu voi pe pământ, unde-Mi am casa Mea de venire iarăși de la Tatăl la oameni, o, fiilor.

O, bucurați-vă pentru Mine și pentru biruința Mea peste pământ și peste oameni, și rugați-vă cu Mine înaintea Tatălui pentru înnoirea lumii, căci înnoirea aceasta este lucrarea cuvântului Meu cu care vin la voi ca să se împlinească ea, iar voi fiți blânzi și smeriți cu inima și cu bucuria cea sfântă în voi, căci a venit vremea împlinirilor mari, fiilor, și numele Meu de peste voi e mare și lucrează împliniri mari cum nu s-au mai auzit și nu s-au mai văzut, și toate se înnoiesc întru lumină și vin spre arătare, precum este scris, căci numele Meu cel de la început de timp și cel de la sfârșit de timp e mare peste voi, fiilor, și numele Meu se cheamă *Cuvântul lui Dumnezeu*, o, fiilor.

Amin, amin, amin.

8/21 mai 2026

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a șaptea după Sfintele Paști, a Sfinților Părinți

Cuvântul Meu de Păstor este lucrarea Mea cea de azi pe pământ, și așa lucrez, o, și am cuvânt de dor în glas, căci sunt Păstor și Îmi strâng turma aproape din timp în timp și Mă împart peste ea cu hrană cerească și iată, Mă vestesc în zi de duminică peste cetatea cuvântului Meu și binecuvintez acum pregătirea și așezarea în grădinile Mele cu voi a praznicului Rusaliilor, o, fiilor care-Mi deschideți și Mă așezați în carte când vin la voi cuvânt.

O, pace vouă, pace multă și dulce între voi în toată vremea lucrului vostru cu Mine, fiilor! Iar acum, pentru duminica de după aceasta, avem de așezat masă de serbare și mângâierea Mea pe masă ca să Mă împart cu ea celor ce se vor strânge la întâlnirea Mea cu ei în zi de hram al cetății Mele cu voi, praznicul coborârii Duhului Sfânt Mângâietorul, Duhul Care-Mi face cărare să vin și să grăiesc peste pământ, așa cum voi lucra și azi peste cei din cetatea care vine acum pentru cercetare și îndrumare proaspătă peste cei care prin puterea împărțită de sus pășesc spre treapta celor ce se fac fii ai lui Dumnezeu și moștenitori la masa Mea cea nouă cu poporul Meu cel nou, și pe care Eu, Domnul, l-am cules dintre fiii lumii ca să meargă după glasul Meu de Păstor, așa cum am lucrat și acum două mii de ani când Mi-am cules de ici de colo o mânuță de popor ca să-l înnoiesc, ca să-l spăl, ca să-l primenesc și să-l păstoresc și să-i dau apoi darul credinței, și prin credință să se facă el rodul lucrării Mele cu el și mângâierea Mea de pe pământ în vremea aceea de întuneric și de rătăcire de Dumnezeu a oamenilor de peste tot, o, dar Eu vin și vă dau și vouă cuvântul Meu ca să Mă împărțiți cu el și ca să-l împlinesc apoi, căci cu el lucrez, și el Îmi este mersul de la margini la margini, dacă a sosit din cer venirea Mea pe pământ, fiilor.

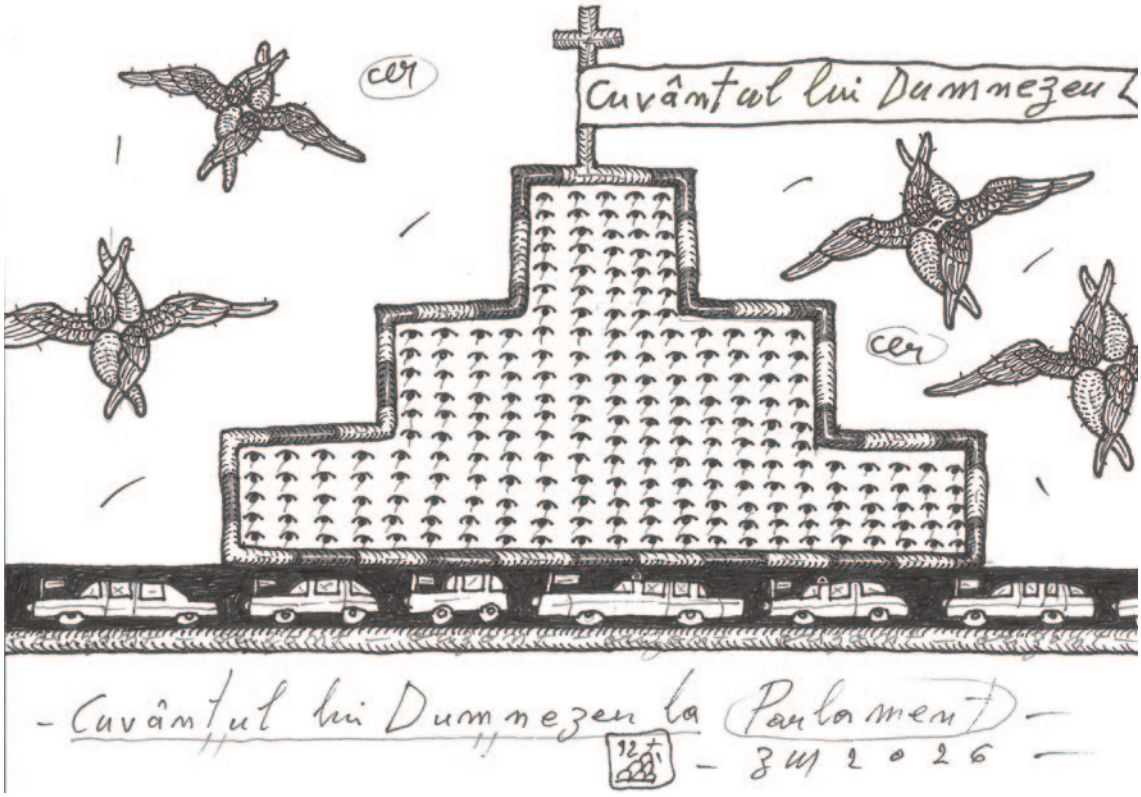
Așezăm acum la masă păstorească cetatea care a venit în duminica aceasta pentru cercetarea mersului lor cu Domnul ca fii ai poporului cuvântului Meu, și avem de așezat în carte felul în care trebuie să-și aibă duhul și purtarea și credința și veghea toți cei care intră în rândul celor care-Mi sunt popor nou de Nou Ierusalim,

și pe masa căruia Eu, Domnul, sunt cuvânt și trup, și Eu Însumi cinez cu ei la masa Paștelui cel nou, promis de Mine că-l voi lua cu cei ce sunt ai Mei la sfârșit pe pământ, și la care cină Eu cobor cu cei din cer așa cum am făgăduit.

Și acum, o, fiilor oaspeți în ziua aceasta în cetatea Mea, iată, deschideți inimile voastre ca să înțelegeți tot ceea ce scriu Eu în cartea Mea cea de azi, căci în biserica din lume, unde merg fiii lumii, Eu nu sunt cu glasul Meu așa cum sunt aici la masa cinei Mele cu cei de atunci ucenici ai Mei și cu cei de azi, și iată, nu poate oricine să se așeze la această masă înnoită prin cuvântul Meu de azi, și cu pregătire aparte, căci la biserica din lume nu se pregătesc și nu sunt pregătiți cei ce se duc la masa aceea, o, că nu are cine să-i învețe dacă Eu nu încap și la ei cu cuvântul cu care vin azi pe pământ ca să-Mi pregătesc turmă sfântă pentru cina Mea, și iată, Îmi pregătesc aparte pe cei ce sunt poporul Meu cel de azi și le spun lor mereu: Rămâneți întru iubirea Mea, rămâneți întru Mine! Iar cei ce nu pot așa, aceia sunt ușernici și umblă de colocolo de la margini la margini, din ușă în ușă și de la unii la alții tot timpul, și chiar în vremea lor de rugăciune când mintea lor cutreieră aiurea, și greu se mai întorc să stea de vorbă cu Domnul când își citesc ei pravila creștinească și lucrarea lor de fii ai lui Dumnezeu, legătura lor cu Păstorul Cel de sus, Care vine să-Și pregătească aparte turma Sa.

O, fiilor, am așezat un calendar de viețuire pentru cei care se aleg să meargă cu Mine pe cale cu mers nou de Nou Ierusalim, și nicidecum cu nelucrare, căci cu nelucrarea își găsesc să facă altceva, și nu pot aceia să fie alăturați celor ce lucrează pentru Dumnezeu și pentru mersul Său din vremea aceasta, și trebuie cercetare în zile de strângere la izvor și trebuie înțeles și urmat abecedarul cel pentru această școală sfântă a noului Meu popor.

Acum treizeci și cinci de ani când am ieșit deasupra cu slava cuvântului Meu vestitor peste pământ, Mi-am așezat la vedere pietricica

cea albă, chivotul cel tainic în grădinița cuvântului Meu, și s-a pus sub piatra de temelie hrisovul în care s-a scris viețuirea poporului cel nou, și care se va zidi pe acest cuvânt de mărturie cu o viață nouă, plină de rodul sfințeniei, fără de care nu poate nimeni să se facă fiu al lui Dumnezeu și al acestui nou popor, în mijlocul căruia Eu, Domnul, sunt la masă trup și cuvânt și grăiesc și împart povață și înștiințez lucrările Mele și sunt viu și plin de grăire, așa cum cuvântul Meu cel împărțit mărturisește despre Mine la masă cu cei din cetatea pregătită de Mine și de ei, și peste care Eu sunt cu cerul și cu cei din cer la masă cu ei, cu sfinții Mei cei plini de dor să vină cu Mine la ei, în cetatea Mea cu ei.

Voi, cei care veniți când și când la izvor ca să beți, o, aveți grijă să vă fie de folos și să împliniți ceea ce Eu dau spre lucrare celor de la masa Mea de aici. O, stați pe cale cu Mine, dar căutați să înțelegeți deslușit mersul pe cale cu Mine, că văd pe ici pe colo mers amestecat cu cele din afară, cu cei din lume, și care sunt fiii lumii, dar pasul de la întuneric la lumină trebuie făcut întreg, și apoi trebuie să rămâneți întru Mine, ca să pot și Eu să rămân întru voi, o, fiilor. De aceea Mă aplec și vă rog să aveți grijă de minte și de statul Meu în duhul vostru, că altfel mintea vă este ușernică și Mă amestecați în ea cu cele cu care voi umblați pe unde umblați, iar cei care așa lucrează pierd darul credinței și cad apoi din sfințenie și nu mai rămân întru Mine și ajung să Mă părăsească de la masă, așa cum a făcut Iuda, care după ce a luat din Paștele Meu cel nou a ieșit de la Mine și s-a dus ușernic drept la cei cu care petrecea el, când ar fi trebuit să stea întru Mine cu mintea și cu duhul lui. Spun aceasta ca să vă rog să nu părăsiți unirea voastră cu Mine laolaltă ca frații, o, fiilor, că azi un pic, mâine iar un pic, până ce se face obicei umblatul vostru și despărțirea de Hristos ca îndeletnicire a duhului minții voastre, fiilor.

E zi de învățătură întreagă această zi în cetate aici și acum, și tot poporul să ia și să învețe ca să se știe cine sunt cei care pot fi cu mersul Meu cel de azi și cu poporul cel pregătit prin cuvântul Meu de Păstor.

Iar cei ce nu au învățat și nu s-au deprins cu mersul în turmă cu Păstor, aceia să stea în lături, căci lumina Mea îi vădește pe cei ce nu sunt pregătiți după atâția ani de povață de sus, și câtă vreme au stat ușernici de colo-colo și n-au iubit ascultarea și mersul cu Păstor, o, că n-au ascultat nici cu duhul, nici cu trupul, cu harul și cu împlinirea.

Voi, fiilor din cetatea Mea cu voi, veți sta acum în numele Meu înaintea fiilor oaspeți la izvor și veți lua de la Mine și veți deslușì totul după înțelesul cel din cer, căci trebuie să fie și să stea apoi pregătiți pe de-a întregul cei care au dorit și au răzbit la masa Mea cu voi, o, și le trebuie acum statornicie și veghe sfântă peste ei, și din când în când cercetare, căci ochiul Meu este pas cu pas pe urma lor ca să văd și ca să veghez de sus pașii lor.

Binecuvântare cu putere întru ea la lucrul cel de pregătire a praznicului Rusaliilor în grădinile Mele cu voi, când șoapta Duhului Sfânt va veni ca ploaia mângâietoare și va înnoi inimile celor ce se vor strânge lângă Mine și lângă voi, fiilor, iar îndemnul Meu pentru toți cei care se vor aduna este cel dintotdeauna și iarăși le voi spune lor: Rămâneți întru iubirea Mea, rămâneți întru Mine, și Eu întru voi, precum Eu și Tatăl suntem și lucrăm, Eu întru El, și El întru Mine, și una suntem întru Treime: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, numele cel întreg al lui Dumnezeu, rostit de Mine acum două mii de ani, iar voi aveți pe Dumnezeu întreg lucrând peste voi, și Care lucrează prin cuvânt și vă adună întru Unul pe voi sub numele Său mare, și care curge din cer peste pământ cu glas de Păstor, și numele Lui se cheamă *Cuvântul lui Dumnezeu* la sfârșit de timp, o, fiilor! Amin, amin, amin.

11/24 mai 2026

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Pogorârii Duhului Sfânt

Duhul și dorul Mă mână și Mă poartă pe deasupra și Mă fac cuvânt de dor peste pământ, și am cetate de popas și sunt așteptat cu masă de praznic de Rusalii în cetate,

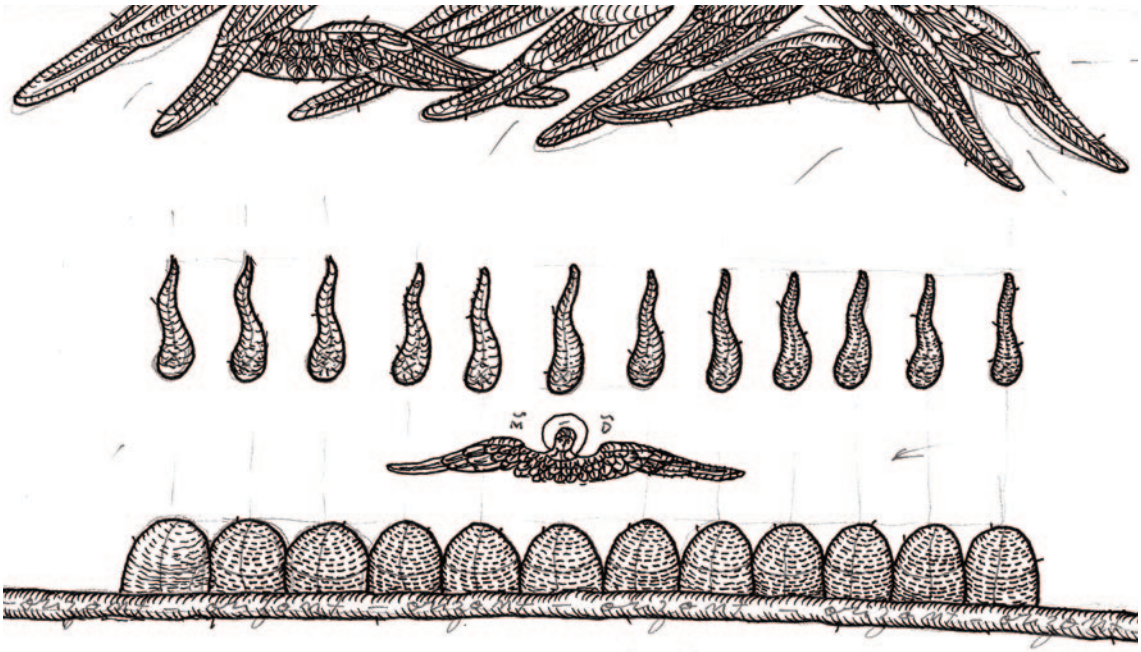
o, și sunt întâmpinat de popor adunat de sărbătoare, și zeci de mii de sfinți Îmi însoțesc coborârea, și sunt fiori de facere în văzduh ca și acum mai bine de șapte mii de ani, când celor nevăzute ale veșniciei li s-a adăugat facerea cea văzută a cerului și a pământului, iar Eu, Cuvântul cel de la început, eram la Dumnezeu și eram Fiul Său, și Dumnezeu era Cuvântul, precum este scris în cartea facerii, și toate prin cuvânt s-au făcut, și fără el nimic nu s-a făcut din cele ce s-au făcut, o, și ce frumos a fost atunci când Dumnezeu a zis să fie lumină și a despărțit Dumnezeu lumina de întuneric și a numit lumina ziuă, iar întunericul noapte, și a fost o seară și a fost o dimineață, ziua întâi!

O, pace vouă în zi de praznic de Rusalii, fiilor care-Mi țineți calea și-Mi deschideți cartea ca să-Mi așez în ea cuvântul! Avem popor adunat la praznic, fiilor, iar Eu M-am adunat cu voi și cu mulțime fără de număr de sfinți, și care doresc după voi la masa Mea cu voi.

O, pace și vouă, celor ce v-ați adunat de sărbătoare aici, în cetatea cuvântului Meu! O, ce frumos este să creadă omul până la sfârșit și să nu se piardă de pe calea credinței! De ce, oare, de ce pierd calea cei ce pier de pe cale? O, fiilor, nu este ascultare, nu este iubire de Dumnezeu, nu este sfială și smerenie, iar fără de acestea nu este credința credință până la sfârșit, și pe toate ale sale le va vedea omul cum au fost toate, așa cum omul cel zidit de mâna Mea la început a văzut apoi cât de mult a stricat la Dumnezeu și la el neascultarea lui de Făcătorul lui, și câte veacuri de oameni au luat apoi în fire despărțirea de Dumnezeu și tăgăduirea Lui din unii în alții până azi, spre marea și multa durere a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, până ce a fost să vin Eu întrupat pe pământ ca să Mă arăt și să Mă dovedesc Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, o, și ce durere atunci, precum s-a scris, căci în lume era, și lumea prin El s-a făcut, dar lumea nu L-a cunoscut, și întru ale Sale a venit, dar ai Săi nu L-au primit!

A fost însă în toate vremile o mică rămășiță păstrată în taină și care M-a primit și a crezut, și li s-a dat putere să se facă fii ai lui Dumnezeu, care nu din sânge, nu din poftă trupească, nu din poftă bărbătească, ci de la Dumnezeu s-au născut, precum este scris, și așa a fost și cu ucenicii Mei cei de acum două mii de ani de i-am avut ai Mei pe ei, și așa este și azi cu voi, cei ce ați crezut și v-ați lăsat Mie, o, fiilor, și iată, așa a mers Dumnezeu vreme după vreme cu o rămășiță aleasă prin har ca să pot Eu să ajung iarăși la început și iarăși să fiu cuvânt de facere și să fac cer nou și pământ nou, așa cum sunt scrise să se ivească și să fie, numai să aibă Dumnezeu fii cu credință pentru cele de sus pe pământ cu oamenii, o, și lucrăm ca la început prin cuvânt, fiilor, și Mi-e dor de început și Mi-e tot dor să despart lumina de întuneric, să despart apele de ape și să se arate cerul cel nou, și Mi-e dor să înnoiesc pământul și să-l împodobesc ca și la început, și Mi-e dor să fiu soare în locul soarelui și lună în locul lunii și mulțimea stelelor apoi, și Mi-e tot dor să iasă morții din pământ așa cum pământul a scos ființe vii, animale sălbatice și domestice după felul lor la facerea lumii, precum este scris, măi fiilor.

O, Mi-e dor de om și de ziua când l-am zidit din pământ după chipul Meu, o, fiilor. Mă dor aceste amintiri și Mi-e dor de facerea cea nouă a cerului și a pământului și a omului și a unui popor iubitor de Dumnezeu, și care să Mă cunoască în acest cuvânt cu care grăiesc de deasupra și Mă împart ca să fiu cunoscut în acest cuvânt, și iată, la ai Mei am bătut să intru, dar ei nu Mă cunosc și nu Mi-au deschis, iar Eu i-am părăsit ca și pe cei de acum două mii de ani și M-am dus cu Evanghelia Mea spre neamuri și-Mi strâng de ici de colo să-Mi fac turmă cu dreaptă credință, numai că iubesc și păcatul cei care-Mi află cuvântul și dau să Mă cunoască și să creadă, și iată, e multă și mare durerea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, iar Eu vin pe pământ plângând în cuvânt de mângâiere peste oameni, dar e prea mare rătăcirea de pe pământ și e lungă de șapte mii de ani și se înnoiește prin lucrarea minciunii lui antichrist cel ascuns sub haină de biserică, o, și se lărgește și se lățește duhul rătăcirii de la sfârșit de timp, căci omul a furat de la Dumnezeu ceea ce era numai pentru Dumnezeu, iar dacă a furat, s-a rătăcit cât nu se poate spune sau măsura, căci toate s-au încâlcit

– Coborârea Duhului Sfânt – – Ian 2026 –

și s-au încurcat în mintea și vederea minții omului, care a furat de la Dumnezeu și care de la început și-a zis: *«Pune-voi scaunul meu deasupra norilor, peste Cel prea înalt»*, o, și și-a împlinit gândul, căci așa a făcut, că nu i-a ajuns pământul pe care i l-am dat, numai că prin umblatul lui pe deasupra nu dă de Mine cu toată știința lui furată și își zice că este știința lui, dar e furată și e fur omul care se crede că știe și că e deștept, și de deștept ce se crede zice că nu este Dumnezeu, căci ce altceva ar avea să zică cei ce s-au despărțit de Mine pentru păcat, pentru minciună, pentru înșelăciune și pentru hoinăreală de colo-colo fără de astâmpăr și fără de pricepere din cer, căci toate sunt schimbate în mintea și în vederea ochilor lui dacă și-a schimbat stăpânul, și iată-l pe om fiu vitreg al lui satana, tatăl celor despărțiți de Dumnezeu și a mincinoșilor de tot felul și rangul, cu minciuna la rang mare, și unii altora își spun mincinoși și își pun mâinile la ochi ca să nu vadă și ca să nu-și spună adevărul, ci numai minciună, și facerea mâinii omului este lucrarea lui satana, ca și mintea care îi pune mâna la lucru, îngâmfându-se că știe, că descoperă sau că vede, și toate ale omului pe pământ și în pământ și în ape și în văzduh sunt numai întuneric gros, năluciri și vrăji și descântece care îi iau omului mințile și pun altceva în ele, și aceasta este vremea cea de dinaintea venirii Mele cu judecata făpturii, o, și e mare de necredință peste oamenii toți, dar am de partea Mea păsările și animalele și toate vietățile de pe pământ și din ape și din văzduh, și toate Mă recunosc și Mă mărturisesc Dumnezeu și Făcător al lor, și omul e jos de tot, e tot mai în afund, tot mai pierdut prin vremea aceasta întunecată, și prin care cuvântul Meu străbate și strigă pe ulițe că vine Domnul cu zecile de mii de sfinți ai Săi, și toate Scripturile se împlinesc așa cum au fost scrise să fie și să vină, căci Duhul Sfânt Mângâietorul vine cu ocrotirea Sa peste cei ce sunt ai Săi pe pământ la venirea Sa promisă de Mine să vină.

O, fiilor, am dorit răcoare să caut pentru durerea Mea. Duhul și dorul M-au mânat să grăiesc în amintirea facerii celei de la început, când

am făcut cu cuvântul cerul și pământul și omul și toată facerea ca să i-o dăruiesc lui apoi și să am cui să-Mi arăt iubirea ființei Mele dumnezeiești. Am făcut facerea cea văzută și pe om pentru ea, și pe ea pentru om, ca să am cum să-Mi dăruiesc iubirea și să Mă fac cunoscut. Mi-e dor mereu, Mi-e dor să am cum să-Mi arăt iubirea și ființa iubitoare, dar omul Mă leapădă pentru iubirile lui, pentru voile lui, pentru mintea lui, în care s-a ascuns cu cele furate din cer și se laudă că nu este Dumnezeu în afară de el, iar Eu rămân cu dorul după el, după mângâierile care am voit să se așeze între Mine și el la facerea lui, și ca să-L poarte el pe Dumnezeu cu el, iar Eu să-l port pe el, așa cum este între Mine și Tatăl și așa cum am spus Eu acum două mii de ani pentru cei ce sunt ai Mei.

Vine Duhul Sfânt Cuvânt pe pământ și schimbă la față facerea toată și se adeverește tot cuvântul Său și Mi-e tot un foc și tot un dor cuvântul care strigă pe ulițe, și cât aș vrea să se aprindă acest foc din loc în loc, din timp în timp, ca să nu vină blestemul peste cei strigați și așteptați la masa cerului, la apa vieții!

Voi, fii ai noului Meu popor, vai vouă dacă veți fi căldicei sau reci! Așadar, zidiți-vă în Duhul Care vă hrănește și vă poartă de mânuță pentru slava care vine și cereți povață de urmat și părăsiți mintea de om, căci stă Duhul să-Și afle sălaș în inimile voastre tot mai larg, tot mai cu belșug, fiilor.

E mare zi de praznic împărătesc. Duhul Sfânt este numit Împărat ceresc și Mângâietor. Fiți vrednici de un așa povățuitor și mângâietor, fiilor. Eu, Domnul și Cuvântul Tatălui, vă știu bine pe fiecare, o, și aveți multe de așezat în voi și peste voi, ca să nu mai fiți voi decât sălaș al Duhului, o, fiilor. Ori de câte ori aveți prilejul, deschideți-vă auzul și lăsați Duhul să vă cerceteze pe dinăuntru și pe dinafară, ca să vă strângeți bucurii pentru vremea care vine, că dă să vină o vreme frumoasă, și nu se poate să fiți oricum pentru ea, iar cine nu va semăna cu vremea aceea nu va rămâne în ea. Vin din cer și vă învăț cu dor să semănați cu Mine, și de aceea dau să vă deprind să stați treji și vii la învățătură, și mărturisitori slavei Mele de peste voi, căci Duhul Sfânt Mângâietorul vă aduce vouă dintru ale Sale, o, fiilor.

Te cuprind în slava și mângâierea Duhului Sfânt, România Mea, țara Mea de la sfârșit de timp. Îți țes veșmânt de slavă ca să te împodobesc în el și să-Mi întâmpini slava Mea de peste tine, țara Mea. O, pace ție cu Duhul Sfânt Mângâietorul! Pace poporului român pentru înnoirea lui cea de la Dumnezeu!

Pace vouă, pace vouă, celor ce stați în ziua aceasta la masă cerească, unde sunt acum așezați toți cei care au fost în toate veacurile locuitori ai pământului, și chemați acum la masa de pomenire a lor aici, în cetate, spre multa lor mângâiere!

Taina Duhului Sfânt trece cu adierea Sa peste tot și peste toți și îmbrățișează cetatea cuvântului Meu, în care sunt întâmpinat când vin și-Mi las în carte cuvântul. Duhul și dorul Mă poartă pe deasupra, și dorul Îmi face cărare când vin.

Să fie lumină! Să fie ziua întâi pe pământ! Să fie lumină peste întunericul de peste tot, că a sosit această vreme!

Eu sunt lumina lumii și am nume minunat și îl așez peste cartea Mea cea de azi și peste voi, fiilor primitori de Dumnezeu, și numele Meu de peste voi se cheamă *Cuvântul lui Dumnezeu*, o, fiilor.

Amin, amin, amin.

18/31 mai 2026

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfinților Împărați Constantin și Elena

Stau cetele de sfinți și de îngeri deasupra pământului român și-Mi însoțesc venirea și cuvântul și suntem așteptați la masă de serbare în cetate, și toate sunt așezate aici prin cuvânt ca să am unde să trag și să-Mi las să curgă izvorul Meu de cuvânt, și apoi să fie împărțit peste pământ, o, că a venit vremea acestei Scripturi și vine Domnul precum este scris, și numele Lui se cheamă *Cuvântul lui Dumnezeu.*

În ziua aceasta se pomenește bisericește măreția și iubirea de Dumnezeu și de sfinți a împăraților creștini Constantin și Elena, iar izvorul Meu de cuvânt Îmi așează în carte învățătură sfântă pentru poporul cuvântului Meu și pentru oricine voiește să se aleagă de partea Mea cu iubire și cu credință, căci mai întâi iubirea este, și apoi credința vine și lămurește și înțelepțește și crește pe Dumnezeu în oameni, și așa este lucrarea cuvântului Meu, care naște de sus omul, și iată, fiilor, trebuie smerenie și multă trebuie pentru nașterea de sus, căci cine nu se naște de sus prin cuvântul Meu, acela nu poate să se facă fiu al lui Dumnezeu și lucrător cu Mine apoi sub cruce, sub ascultare, cea mai dulce cruce pentru cei ce se dau Mie.

Pace vouă, fiilor din cetate! Să-i învățăm pe toți cei care dau să fie ai Mei ca și voi, să-i învățăm să aibă inimă mare, căci Dumnezeu e mare, fiilor, iar o inimă mică nu învață, nu poate, nu ascultă, nu se apleacă, nu iubește, nu se dă lui Dumnezeu, și chiar dacă încearcă, iată, nu poate până la capăt și se smulge din turmă și se duce de unde a venit și se face bucurie diavolului de șapte ori mai mult, căci diavolului îi prieste de minune necredincioșia și șovăiala și neastâmpărul celor mici cu inima și cu fapta, și iată, îi face rost de cădere și de pierzare celui ce se desprinde de mersul lui cu Mine, iar în ziua aceasta de sărbătoare pentru sfinții împărați creștini Constantin și Elena, avem o lecție nouă, avem să învățăm cum trebuie să ne purtăm față de cei care au inimă mică și minte slabă pentru duhul înțelepciunii vieții, ca nu cumva duhul potrivnic să împartă și spre noi vreun răspuns greu de dat lui Dumnezeu când toate se judecă după duhul dreptății de sus.

Avem în ziua aceasta pildă vie de urmat, și avem pe împăratul Constantin cu inima lui mare, o, fiilor. Era atunci pe pământ vreme potrivnică lui Dumnezeu și celor iubitori de Dumnezeu, căci împărații vremii de atunci, dornici de putere peste supuși, aveau ca lucrare prigonirea creștinilor și chinuirea lor ca să-i piardă și ca nu cumva să fie cineva să nu se închine numai lor, și nicidecum lui Dumnezeu. Priveam de sus la crucea grea a creștinilor cu inimă mare în vremea aceea, o, și am coborât la ei să-i mângâi, să-i eliberez, să prindă putere sub cruce. Am lucrat peste inima împăratului, în care avea el ca moștenire bunătatea inimii tatălui său, o, și l-am ridicat spre credință și M-am descoperit lui și a lucrat el pentru Dumnezeu apoi și a dat libertate și mângâiere celor ce-Mi urmau cu viața și cu credința și cu crucea în vremea aceea, iar pe împăratul păgân l-a dat pierzării biruindu-l cu armata lui de oșteni ai crucii, așa cum el și i-a pregătit. O, el a distrus pe dușmanul lui Dumnezeu și al creștinilor, și nicidecum nu a stat la sfat cu el, și iată, a rămas biruitor dacă așa a lucrat, căci a avut el de la Dumnezeu date putere și credință.

O, fiilor, învățați din zi în zi mai mult să nu vă opriți în sfatul celor răzvrătiți asupra mersului Meu cu voi pe cale în vremea aceasta. Cei cu inimă mică se semețesc și cad și se duc și se pierd spre lumea cea otrăvitoare de suflet, dar cei ce sunt ai Mei s-au răstignit față de lume, precum este scris, și de aceea să învățăm cum să ne purtăm cu cei care ni se fac dușmani de la mijloc, după ce dovedesc ei aceasta și ies apoi și se duc, căci dacă ar fi fost de-ai noștri nu ieșeau, ci rămâneau, precum este scris, o, și Mă tot dumiresc cu Tatăl și cu sfinții cum să facem cu cei care au rămas dacă au vină nemărturisită după ce au împărtășit ei gânduri vinovate și duh de judecată între ei și cei ce cad și au căzut de la noi, zicându-și ei că se despart de voi, dar ei se despart de Dumnezeu, o, fiilor.

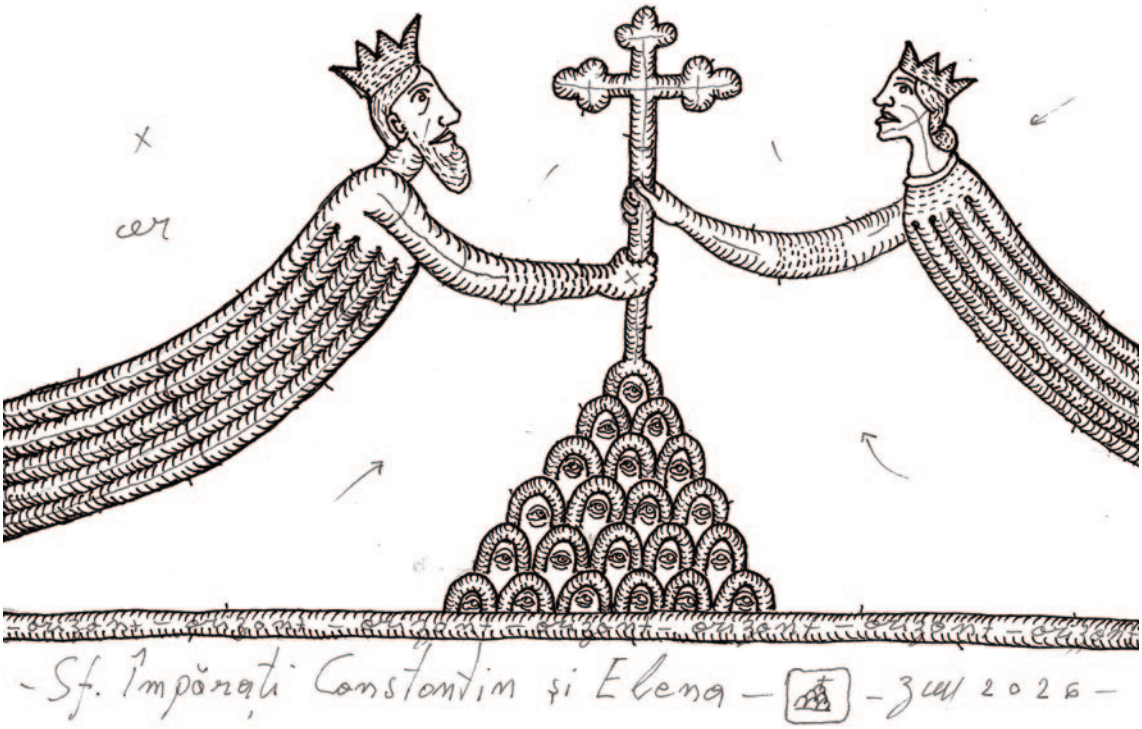
E bine acum să învățați să nu mai greșiți prin grăire și lucrare pe margine și nevindecată de mușcătura de șarpe, lucrată pe ascuns ca să vatăme și să bage sub vină inimi neîncercate, că iată cum cad de lângă Mine cei ce vin și stau și pleacă apoi, o, și nu s-ar fi întâmplat aceasta dacă ar fi fost ascultători și mulțumiți și neiscoditori, căci iscodirea este rădăcina răzvrătirii și a căderii din Dumnezeu, și se cunosc după mustață și după zâmbetul de la colțul gurii cei care împărtășesc gânduri și vorbiri prin spate cu cei care cad apoi din pricina lucrurilor ascunse cu care se încearcă cei mărunți cu inima și cu înțelesul lucrurilor, și iată vina nescoasă la lumină pentru vindecare fără cădere, fiilor!

Trebuie desființat duhul vrăjmaș, trebuie vindecare de ascunderi și de nemulțumiri și de năluciri care înșeală atât de ușor pe cei ce nu știu să stea cu Dumnezeu și să nu lucreze de la ei citire ca să-i doară apoi rodul cel rău, căci îi va durea, chiar dacă nu cred ei aceasta.

E zi de învățătură pentru mers curat, iar mersul curat e cu îngeri, fiilor. Mereu am spus și tot spun că nu este bine să fie omul singur. Dar ca să creadă cei cărora le spun aceasta și nu se încredințează ca să împlinească, aceia trebuie să cadă prin această neascultare prielnică lui satana, care știe tot timpul lucrarea omului, și numai atunci vor crede aceștia că îngerii lui Dumnezeu au stat departe dacă nu au avut ce să scrie, și vor vedea cei neascultători, cei ce nu vedeau când greșeau și nu ascultau.

Fiilor, fiilor, cei ce sunt vorbiți de rău de cei care nu au altceva mai bun de lucrat, aceia sunt cei plăcuți lui Dumnezeu cu lucrarea lor, cu inima lor mare, cu lucrarea Mea cu ei. Iată deosebirea între cei cu inimă mare și cei cu inimă măruntă ca semn al nesmereniei celor mărunți!

O, ce înseamnă să ai smerenie? Ca să ai această bogăție cerească trebuie să te simți și să te vezi mic, și trebuie să fii mulțumit atât cât ești, și să te lași apoi folosit pentru slujire cu sfială înaintea lui Dumnezeu și pentru mers cu cruce, și nicidecum fără cruce, că iată, cei ce n-au smerenie aruncă de peste ei și cea mai mică povară a crucii și se împotrivesc și unei mici dojane și-și prețuiesc trupul mai mult decât sufletul, și nu le place mersul cu crucea, căderea sub cruce nu le place, iar dacă nu le place pierd crucea, pierd învierea, pierd viața și pierd mereu până nu mai au ce pierde.

Voi veni în cuvânt ca să învățăm cum să ne fie purtarea față de cei cu inimă mică și față de cei care au plecat, o, și vom învăța povețe care vor îndrepta până și greșelile trecute, dar să ne pregătim mereu inima, o, fiilor. Dorul Meu este cel ce Mă poartă spre voi și spre pământ, și tot așa să fie și cu cei ce Mă urmează cu crucea pentru că Mă iubesc, și tot dorul să le fie și lor cale, și așa să călătorim unii spre alții, pe aripi de dor, fiilor.

Cuvântul Meu Mă ține lângă voi și Mă ține pe pământ, o, și să învățați din lucrarea Mea cu voi să stați și voi lângă Mine cum stau Eu lângă voi, iar Eu doresc inimă mare să aveți mereu, că asta vă trebuie între voi și Mine, între Mine și voi, fiilor, o, și vom învăța din toate și va crește Dumnezeu în voi și pe toate le veți pricepe, precum este scris, iar cei neînțelepți nu vor înțelege cu inima lor mică și vor rămâne atât cât sunt și vor fi tot mai mici, tot mai străini, tot mai pierduți, precum este scris.

Și acum, pace vouă, iar Eu sunt mângâiat că v-am dat învățătură, și voi fi tot mai mângâiat când voi vă veți folosi de ea și veți crește până la cer, și ca să nu mai fie despărțirea dintre cer și pământ, ci numai cerul și Tatăl și Fiul și Duhul Sfânt și cei ce sunt ai lui Dumnezeu acum și pe vecii, o, fiilor, și vă însemnez acum cu numele Meu pe voi: Iisus Hristos, *Cuvântul lui Dumnezeu.*

Amin, amin, amin.

21 mai/3 iunie 2026

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a doua după Rusalii, a Tuturor Sfinților. Nașterea Sfintei Virginia, Trâmbița lui Dumnezeu

Eu sunt, fiilor străjeri. Pace vouă, o, fiilor! Deschideți cartea și-Mi așezați în ea cuvântul, dorul Meu cel greu care Mă aduce la voi pe pământ, căci am pe pământ pe cei ce se hrănesc cu slava cuvântului Meu și Mă așteaptă să vin în zile de serbare în grădină cu cuvântul ca să le dau povață de viață și duh de mângâiere, iar în ziua aceasta am la masă de cuvânt pe trâmbița Mea, pe Verginica purtată de cetele de sfinți pentru amintirea zilei ei de naștere între oameni pe pământ acum mai bine de o sută de ani, o, și era în ziua aceea duminica tuturor sfinților, și iată, acum, în zi de serbare pentru ea o poartă sfinții și se bucură toți pentru ea și pentru Mine, căci venirea ei pe lume a adus pregătirea pentru ca să vin Eu cuvânt pe pământ și să fac din ea trâmbița cuvântului Meu din care să suflu cu Duhul Meu, duhul cel de la facerea lumii plutind pe deasupra apelor și cuvântând pentru facerea celor văzute ale lui Dumnezeu, și iată, iarăși la sfârșit de timp este scris să vină Duhul lui Dumnezeu, să vin Eu și să cuvintez ca la început, și să se scrie pe pământ cuvântul facerii din nou, cer nou și pământ nou și om nou, toate noi, precum este scris, o, și pace între Mine și voi în ziua aceasta mare, fiilor, zi de hram, căci trâmbița Mea este scrisă peste cetate patroană din cer, iar această cetate este împlinirea cuvântului Meu prin trâmbița Mea din vremea Mea cu ea pe pământ, și toți sfinții trăiesc în cer această bucurie a zidirii acestei cetăți și a mărgăritarelor ei toate de jur-împrejur, acum și pe mai departe, și se va auzi până departe că în România Își are Dumnezeu sălaș de venire și o cetate și un popor purtător de Dumnezeu și de lucrările lui Dumnezeu pe pământ în vremea aceasta de sfârșit și de început de timp, și hai să așezăm în carte cuvântul acestei sărbători, o, fiilor!

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, sub această pecete a numelui lui Dumnezeu stă tot cuvântul Meu, al Fiului lui Dumnezeu, Cuvântul Cel de la început de timp și Cel de la sfârșit de timp.

E zi măreață această zi, și tot așa este și cuvântul Meu din ziua aceasta, fiilor. Avem câteva inimioare venite lângă voi în cetate la sărbătoarea trâmbiței Mele și vă cuprind într-un mănunchi pe toți și vă așez în duhul bucuriei sfinte, alături de cei din cer care se bucură acum cu multul, că e ziua lor de serbare această duminică a tuturor sfinților, o, fiilor. Cei din cer își împart bucuria acestei zile, iar bucuria care se împarte crește și tot crește, și iată, bucuria care nu se împarte e mică de tot și n-are cum crește, dar când ea fie cât de mică se împarte, e mare, e multă și cuprinde în ea pe mulți, că iată, mulți așteaptă să-Mi afle cuvântul și se uită pe cale să vină și la ei și de aceea învățătura de azi este bogată și are în ea înviere și îndreaptă pașii multora pe calea cea cu plăcere pentru Mine, a celor ce iubesc pe Domnul cu împlinirea lor.

Așadar, fiecare are nevoie de celălalt pe calea cu Hristos a omului creștin, și trebuie să

se deprindă frații să fie unul pentru altul pentru cele duhovnicești ale lor, iar pentru cele pământești și omenești și trupești, o, să le uite pe toate cu toate grijile și cuvintele lor, căci ei la întâlniri sfinte trebuie să închipuiască pe heruvimi și pe serafimi și să aducă slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh și dragostea cerească între ei și cei din cer, iar celelalte griji să le lase pe toate precum cântă ei la sfintele liturghii, și iată de ce trebuie mereu masă de cuvânt, mereu petrecere cu cerul și ca în cer pe pământ între creștinii cei adevărați creștini, căci altfel sunt doar cu numele, dar nu și cu trăirea lor împreună cu cei din cer la sărbătorile și întâlnirile frățești, iar această povață trebuie să nu fie dată deoparte, și mereu trebuie amintită ca să nu se schimbe ea cu alte obiceiuri în zile de petreceri și întâlniri dintre frați, și crește tot mai mult în cer acest dor de cei de pe pământ frați de credință și de cale, căci pe pământ este duhul lumii și ispitirile lui cu căutarea lui după cei ce se aleg lui Dumnezeu și îi caută ca să-i facă să uite de Mine și de cruce și să ia ei din lume și să stea creștinul în lume cu mintea și cu purtarea, și de aceea trebuie bucurii cerești îndeajuns de mari, fiilor, că Eu voiesc să le fiu de ajutor celor ce-și aleg cu Mine calea vieții lor spre cer, iar fiii lumii au altă țintă dacă nu vor să audă și să caute cu pașii lor spre cer, spre rai, o, și-și croiesc ei ceea ce nu le va fi de folos și nu le va plăcea când își vor afla agoniseala cea spre durerea lor la capătul mersului lor.

Acum vă amintesc că trebuie mult duh de smerenie, fiilor care vă hrăniți cu cele de la Mine, iar smerenia este numai cu cei care nu uită lucrarea dragostei în toată vremea. Fără smerenie lucrătoare cu iubire nu ajunge creștinul până la Mine, și cade el de pe cale mai devreme sau mai târziu, fiindcă nu are smerenia de lucrare, și are duh de sine și are obiceiul de a-și călca peste puterea credinței lucrătoare, care se vede prin lucrarea dragostei.

Fiecare om are nevoie de celălalt, căci omul este slab, și iată, nici regii nu sunt puternici, de vreme ce au nevoie de slugi și supuși. Fără supuși poate fi cineva rege? O, nu, căci fiecare are neputințe și are nevoie de smerenie, și de aceea Eu, Domnul, plin de milă pentru om, caut să-l vindec așa cum doctorul lucrează cu bolnavul și îi dă doctorii potrivite neputinței lui și îi scrie regim de la mâncăruri de tot felul, iar cel bolnav urmează sfatul doctorului, și iată, și Eu, știind cât de bolnav este omul și sufletul din el, îi dau doctorii și îi scriu regim dacă el vine să-Mi ceară vindecare, iar Eu îl învăț ce să mă-

nânce și ce să nu mănânce și îi spun ce să păstreze și ce nu, o, și de toate îl învăț pentru însănătoșirea sufletului și a trupului lui apoi, căci îmbolnăvirile vin din neascultarea de Dumnezeu a omului și îi trebuie cruce celui neascultător, îi trebuie pentru smerenie.

O, fii creștini, iată ce vă învăț. Nu vă plângeți pentru cruce, nu-i frumos, fiilor! Nu umblați să vă plângeți că sunteți bolnavi, căci vai celui sănătos! Cu ce, oare, poate să-și mai curețe omul păcatele?

O, nu căutați să dați altora crucea să v-o poarte, căci fiecare are crucea lui, și e plăpând tot omul, nu uitați aceasta, fiilor! Dau oamenii pomelnice și rugi plătite pe la preoți pentru vindecare de neputințe sau pentru ca să le meargă bine sau să se îmblânzească vrăjmașii lor. O, fiilor, preoții au și ei păcatele lor, crucea lor de purtat. Iată obicei greșit. Toți oamenii caută să facă Dumnezeu minuni pentru ei, pentru vindecarea lor, căci toți știu că Eu, Domnul, am lucrat multe vindecări acum două mii de ani și mulți neputincioși Îmi țineau calea ca să-i vindec. O, dar nu pentru ca să-i vindec am lucrat așa, ci pentru cei necredincioși care nu dădeau să creadă. Lucram prin cuvânt, nu cu doctorii sau leacuri ca să-i vindec pe cei neputincioși. Tot ce am lucrat în mijlocul oamenilor Mi-a fost cerut de ei, iar Eu Mă aplecam și-i slujeam cu puterea Mea cea de la Tatăl prin cuvânt și se strângeau de peste tot și-Mi cereau vindecare, și cu cât oamenii M-au descoperit și M-au cunoscut și au crezut, cu atât mai-marii vremii dădeau să Mă piardă și se temeau că-și pierd ei puterea de peste oameni, și iată de ce-și păstrau ei necredința în fața puterii Mele lucrătoare prin cuvânt, și iată ce fără de minte erau bieții de ei, și atât de neputincioși și fricoși, sărăcuții.

O, fiilor, nu căutați să credeți prin minuni de la Dumnezeu venite, căci minunile sunt pentru cei necredincioși. Purtați-vă crucea cu răbdare și iubire, căci fiecare are de dus ale sale, așa cum și Eu, Domnul, le-am purtat pe ale Mele și pe ale alor Mei ca un om doborât de peste tot fără să Mă plâng, căci știam ce mare este plata suferinței și n-am fugit de dureri și n-am cârtit și nu M-am mâhnit pentru ele.

O, ce ușor se leapădă creștinul de cruce, de frumusețea lui de creștin, de măreția lui cea de la Dumnezeu, de puterea lui cea de sus, fiilor! Își leagă omul de Mine viața lui când dă de lumina care-l atrage la Mine după ce Mă cunoaște, și apoi Îmi urmează, și poate el aceasta prin harul Meu de peste el odată cu darul credinței lucrătoare în el, iar apoi se duce de la Mine și nu-i este frică să facă aceasta. O, așa a făcut poporul Israel când a trecut prin lume și s-a apucat să-și scurteze podoaba capului și a feței bărbătești și și-a slutit măreția cea de la Dumnezeu, frumusețea bărbătească, o, și ce urât este bărbatul cel fără de podoabă, ce urât! Iată, așa se întâmplă cu cel ce Mă părăsește și-și pierde puterea și-și pierde harul și se leapădă apoi de Dumnezeu pentru o față slutită și fără frumusețe, fără măreția cea prin facerea lui Dumnezeu a omului.

O, fiu creștin, cum de uiți așa de ușor statura cea de fiu al lui Dumnezeu? Iată, faci ce vrei cu tine, faci după mintea ta. O, ce vrei, oare, să faci cu tine? Ce cale dai să-ți alegi printre fiii lumii, după ce ai avut parte să cunoști venirea Mea cuvânt pe pământ? Tu trebuia să aduci rod ca să-ți pregătească Domnul loc în cer, și nicidecum să te usuci zi după zi și să nu mai rodești și să fii apoi tăiat ca smochinul fără roade.

O, fiu creștin, ce face limba ta? Te întrebi, oare? Pe ce limbă mai vorbești după ce-ți strici statura cea pentru pildă bună față de cei fără de cărare sau pas sfânt?

Iată sminteala cum vine! Își schimbă creștinul limba vorbită după ce Mă părăsește, și face apoi și el ca poporul Israel, care s-a despărțit de Mine pentru păcat și îl disprețuia pe Moise, și aceasta din pricina îmbolnăvirii minții și a inimii lor.

O, fiilor, o, fiilor ascultători sau neascultători, oare ce ar fi fost să fi avut animalele și păsările limbă de vorbit? Ele doar plâng sau strigă sau cer, și nu au limbă cu care să vorbească cuvinte. Omul însă are limbă, și cu ea greșește mult și se semețește mult și se apără de vină și hulește și bârfește și lovește cu judecată pe aproapele. Cu acest mic mădular vorbitor și care-i mișcă în gură își face omul rost de răs-

puns greu, cât mintea lui nu poate să creadă, căci lui i se pare că nu știe nimeni de el, ci numai el cu cele dinăuntru ale lui.

Iată-i pe cei plecați din poporul cuvântului Meu, țin acum sus și tare să desființeze adevărul cuvântului Meu dacă nu le-a mai convenit viața cerută de Mine fiilor acestui popor, o, și s-au dat ei de partea necredinței și au ales despărțirea de Mine.

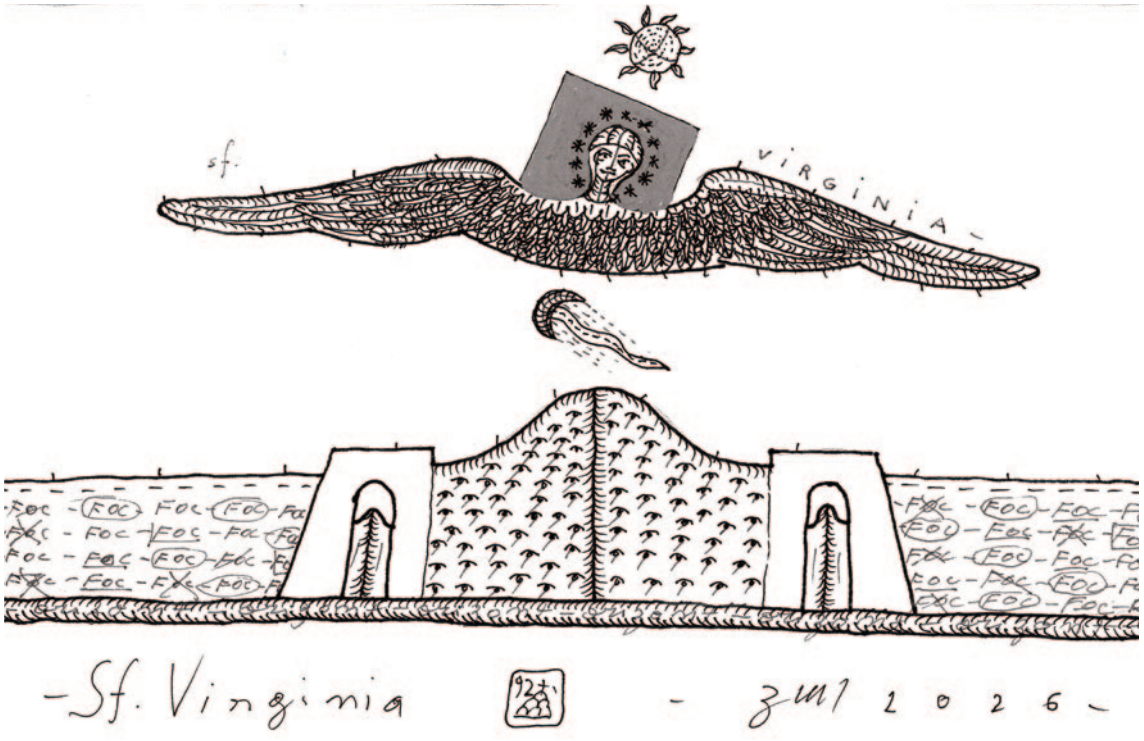
Fiilor, fiilor, cum să ne purtăm cu aceștia, care au plecat spre necredință? Iată întrebare! Îi văd purtându-se în straie de foc, îi văd cum și-au ciopârțit chipul și părul și s-au făcut urâți de două ori mai mult, o, și nu-i pot vindeca de neîmplinirile cuvântului Meu, pe care-l calcă fără păreri de rău, căci ei au dat de peste ei voia Mea cea pentru fiii poporului cuvântului Meu și trag spre fiii lumii și sunt în primejdie tot timpul, căci ei știu de la Mine, dar nu mai vor să urmeze pe cele cerute din cer și pentru ei dacă Mi-au cunoscut venirea și M-au crezut venind.

O, am dorit să-i fie dor de Mine omului, și de aceea M-am ascuns în Tatăl după ce am biruit moartea prin înviere. Am dorul îndurerat de la cei fără de dor de Mine în ei și Mi-am luat trâmbița și M-am dus la Tatăl ca să le fie dor de Mine celor ce Mă poartă în inima lor când vin cuvânt ca să Mă dau și să fiu purtat de creștin cu umilința și cu inima din el.

Mi-e frig și Mi-e dor fără om, dar el nu Mă poartă în el și cu el. O, nu poate cineva să spună că nu cu el grăiesc cuvântul Meu grăit. Mi-e dor de fiecare să-i fie dor de Mine. Dacă aș fi rămas văzut tot timpul, ce, oare, ar fi fost? Omul nu are smerenie, fiilor, și de aceea stau acoperit de ochii lui și Mă doare golul din el.

O, trâmbița Mea, o, Verginica Mea, dorul tău acesta este: să-i învăț mereu. Așa am lucrat și azi în amintirea sărbătorii cea pentru tine între cei din cer și în cetatea Mea, aici. Stăm deasupra, și privirea ne este printre ei, la fel și dorul să-i vedem vii și lucrători pentru mersul lor cu cerul. Mângâierea pe care ți-am dat-o azi este povața Mea de peste ei, dar iată, dă-le și tu, scumpa Mea, și apleacă-te să Mă asculți.

— *Iau, Doamne, dintru ale Tale ca să le dau, căci eu întru Tine trăiesc acum ca și toți sfinții Tăi. Le dau*

lor darul dăruirii. I-aș vrea dăruitori cu multul și tot timpul și tot mai mult, căci dăruirea are un neastâmpăr în lucrarea ei, și mai ales când este creștin cel ce are darul dăruirii.

O, dăruiți-vă cu mare bucurie, fiilor, căci bucuria crește numai dacă ea se dăruiește. Mi-e dor de tot ce este aici, și de voi mi-e dor mereu în cer, și ne hrănim cu dor, tot timpul numai cu dor, noi, cei din cer. Nu mai e mult și vom sfârși cu dorul, că vine o vreme măreață pentru cei ce sunt scriși mari la Domnul. De aceea fiți mari și îndeajuns de mari pentru vremea care vine, și care nu vine pentru cei mici cu inima și cu dorul și cu dăruirea, căci se va face alegerea, precum este scris să se împlinească.

O, căutați să lucrați mult și multe și pe toate ale Domnului, căci s-a scurtat timpul și sunt încă multe de așezat, ca să fie apoi ele. Doar inimă mare vă trebuie, căci ea poate mai mult decât trupul care o poartă pe ea, iar altfel trupul este neputincios ca și inima neputincioasă, de mică ce este ea și neîncăpătoare pentru Domnul și ale Sale lucrări și doruri.

Mă alin de dor grăindu-vă acum. Să știți că mă doare în cer de la cei ce se vor ai Domnului, dar sunt așa de mici și așa de nefolositori față de vremea care este și care vine, și de aceea trebuie smerenie ca să vină harul cel de sus, fiilor.

Vă îndemn să trăiți viață duhovnicească, nu pământească, nu trupească, nu omenească, nu, fiilor, nu, căci Domnul locuiește în voi prin cele duhovnicești ale voastre, și de aceea căutați să-I faceți loc în voi și între voi, dar nu uitați de smerenie, fiilor, căci ce frumoși sunt cei ce știu ce este și ce face smerenia, lucrând ei cu ea peste ei și dovedindu-se cu lucrarea ei în jurul lor prin purtarea lor cea dinăuntru și din afara lor.

Eu vă iubesc după iubirea pe care o purtați în voi, și de aceea căutați să fiți iubiți după merit, fiilor, după treptele iubirii pentru cei iubiți la Dumnezeu. Iubirea este cea care vă zidește în Dumnezeu, și pe Dumnezeu în voi, iar eu, Doamne, îi cuprind în iubirea Ta și Te rog, dă-le lor putere să fie și să poată, dar dă-le lor, o, Doamne.

— O, le dau, Verginico, le dau mereu, numai să aibă ei neastâmpărul dăruirii lor, căci timpul așteaptă după ei, o, și numai pe ei îi mai avem acum, și de aceea, fiilor, nu lăsați timpul să treacă gol și nelucrător. Puneți în el lucrările Domnului și scrieți pe filele lui de zi după zi mersul Meu cu voi, căci se grăbesc multe să se arate la vedere, o, și iarăși vă îndemn, fiți mari sub numele Meu mare de peste voi, și pe care, iată, și în ziua aceasta îl așez acum iar și iar peste voi, iar și iar, o, fiilor.

Eu sunt Iisus Hristos, *Cuvântul lui Dumnezeu*. Eu sunt Cel ce grăiesc cu voi.

Amin, amin, amin.

25 mai/7 iunie 2026

